



## Universitätsbibliothek Paderborn

### Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||  
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||  
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad  
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni  
magni ad trigesimum ...

**Christopherson, John**

**[Köln], 1569**

Quomodo Maximinus, & alii nonnulli, quum insidias Constantino struerent,  
illi deo reuelante patefacti sunt. Cap. XL.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-29861**

## EUSEBII DE VITA

rator ea quæ gesta erant, pro ridiculis putauit, inquieti  
 se per dæmonis impulsione facile intellexisse. Nam  
 facinora illa non modestorum & sobriorum hominum  
 esse, sed eorum, qui vel mente penitus excidissent, vel es-  
 sent improbi, & impii dæmonis, tanquam ætro percitii  
 quos commiserari oportere potius quàm supplicio affi-  
 cere asseruit. Vt enim, inquit, summæ clementiæ est eo-  
 rum vicem dolere, Sic hominibus, cum mente capti sunt,  
 pœnas infligere extremæ dementiæ est & inscitia.

*Victoria eius in Barbaros.*

CAP. XXXIX.

**A**D hunc modum imperator deum omnium contem-  
 plator in omni re gerenda religiosè veneratus, ef-  
 fecit, vt cura quam se scepserat de ecclesiis, nulla of-  
 fensione minui labefactariue potuisset. Deus igitur quò  
 illum abundè compensaret, omnia Barbarorum genera  
 adeò eius quasi pedibus substravit, vt contra inimicos il-  
 lustria victoriæ trophæa vbique erigeret. Illum curauit  
 victorem apud omnes prædicandum, hostibus & aduer-  
 sariis terribilem (cum natura sua non talis ille quidem,  
 sed placidissimus, mansuetissimusque, si quisquam al-  
 lius, atque adeo benignissimus existeret.) planè con-  
 stituit.

*Quomodo Maximinus, & alii nonnulli, quum insidias  
 Constantino struerent, illi deo reuelante patefacti  
 sunt. CAP. XL.*

**C**Vi in hoc statu locato, alter eorum qui imperium  
 deposuerunt, mörtem per insidias machinatus esse  
 deprehensus, turpissima morte occumbit. Cui etiã  
 ante mortem, tanquam impio & nefario tyranno inscri-  
 ptiones honorificæ, statua, & quæ sunt de genere eodè,  
 ad eius dignitatem illustrandam olim decretæ, vbique  
 terrarum ademptæ fuerunt. Quo morte extincto, ali ge-  
 neris communiõne cum eo iuncti, qui clandestinas Con-  
 stantino subdolè & veteratoriè struebant insidias, iti-  
 dem prehensi sunt: idque dei clementia, qui eorum om-  
 nium consilia mirandum in modum famulo suo per vi-  
 siones

siones quasdam patefecit. Nam illū sæpenumero diuino suo dignauit aspectu, perq; diuinā visionem ei res, quæ supra hominem putandę sunt, ostendit & varias p̄notiones rerum suggerit futurarū. Miracula verò per dei gratiam illi ostentata, ne dicendo quidem exprimi possunt; neq; oratione præterea quisquam ea subsidia complecti valet, quæ deus seruo suo suppeditare dignatus sit. Quibus firmè septus, reliquū vitæ cursum tutò & tranquillè traduxit: beneuolentia subiectorum est in primis lætatus: lætatus etiam cum omnes ipsius ditiois parentes, vitam pacatā & tranquillā degere cerneret: lætatus deniq; maximè cum dei ecclesias gaudio & lætitia frui videret.

*Constantini panegyris, quæ decimo regni eius anno celebrata est. CAP. XLI.*

**C**Vi hoc pacto vitam transigenti, decimus imperii sui annus confectus est. In quo festos dies solennes & publicos celebrare, precesq; quibus gratias ageret, tanquam sacrificia quędam ignis & nidoris expertia, deo omnium regi dicare cępit.

*Quomodo orientem Licinius diuexarit. CAP. XLII.*

**A**Tque vt in his plurimum percepit oblectationis: sic de illis quæ in oriente magno cum tumultu & perturbatione gesta esse auditione acceperat, maioris non parum. Nam ei nuntiatum est, belluam quandam immanem & ferocē illic tum dei ecclesię, tum reliquis provincialibus insidias tendere (quippè dæmō nefarios omnes suos neruos contendit, quò iis, quæ erant, à pio imperatore cōfecta, cōtraria prorsus perageret) vsq; eo vtī imperium Romanum in duas partes diremptum, noctis tenebris, & splendori diei omnibus persimile videretur. Nam his, qui orientem obtinebant, tanquam noctis caligo offundebatur: illis autem, qui erant alterius partis incolę splendor clarissimę diei illucescebat. Quos tā infinitis bonis diuina prouidentia suppeditatis frui neque diabolus inuidia exastuans, virtutiq; infestus, æquo animo spectare tolerareq;, neq; tyrannus, qui alteram orbis partem opprimebat, omnino ferre potuit: qui quidē cum imperium sibi prosperè succederet, & Constantini tam

Hh eximij